

Liturgia praesanctificatorum

Λειτουργία κατηχουμένων

Ἐν δὲ τῷ λυχνικῷ μετὰ τὰ ἀναγνώσματα καὶ τὸ Κατευθυνθήτω καὶ τὸ Κύριε ἐλέησον γίνεται εὐχή κατηχουμένων ἐπὶ τῶν προηγιασμένων. ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς κατηχουμένους καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντικειμένου καὶ προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ σου ποιίμνῃ, ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπικέκληται Ἐκφώνως· Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσιν τὸ Εὐχὴ εἰς τοὺς πρὸς τὸ ἅγιον φῶτισμα εὐτρεπιζομένους. Ἐπίφανον, δέσποτα, τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τοὺς πρὸς τὸ ἅγιον φῶτισμα εὐτρεπιζομένους καὶ ἐπιποθοῦντας τὸν τῆς ἁμαρτίας μολυσμὸν ἀποτινάξασθαι.

Καταύγασον αὐτῶν τὴν διάνοιαν· βεβαίωσον αὐτοὺς ἐν τῇ πίστει· στήριξον ἐν ἐλπίδι· τελείωσον ἐν ἀγάπῃ· μέλη τίμια τοῦ Χριστοῦ σου ἀνάδειξον, τοῦ δόντος ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἐκφῶ· Ὅτι σὺ εἶ ὁ φωτισμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. Λειτουργία πιστῶν Εὐχὴ πιστῶν Ἄ Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰνετός, ὁ τῷ ζωοποιῷ τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας· σὺ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν ἔνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας. Καὶ ὀφθαλμὸς μὲν ἀμέτοχος ἔστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβητος, ἡ δὲ γλῶσσα καθαρυνέτω ῥημάτων ἀπρεπῶν. Ἄγνισον δὲ ἡμῶν καὶ τὰ χεῖλη τὰ αἰνοῦντά σε, Κύριε, τὰς δὲ χεῖρας ἡμῶν ποιήσον τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνον τὰ σοὶ εὐάρεστα, πάντα ἡμῶν τὰ μέλη καὶ τὴν διάνοιαν τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι. Ἐκφῶ· Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις. Εὐχὴ πιστῶν

β' Δέσποτα ἅγιε, ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν σε τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἵλεων γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀξίους ἡμᾶς ποιήσον τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ βασιλέως τῆς δόξης. Ἴδου γὰρ τὸ ἄχραντον αὐτοῦ σῶμα καὶ τὸ ζωοποιὸν αἷμα κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει τραπέζῃ, ὑπὸ πλήθους στρατιᾶς οὐρανοῦ ἀοράτως δορυφορούμενα· ὧν τὴν μετάληψιν ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι· ἵνα δι' αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὄμμα καταυγαζόμενοι υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας γενώμεθα.

Ἐκφῶ· Κατὰ τὴν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ

Εἶσοδος Καὶ μετὰ τὸ πληρωθῆναι Αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται· Ὁ τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεάτων μυστηρίων Θεός, παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι· ὁ τὴν διακονίαν τῆς λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν καὶ θέμενος ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς διὰ πολλὴν σου φιλανθρωπίαν εἰς τὸ προσφέρειν σοὶ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· αὐτός, ἀόρατε βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ἔφιδε ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου τοὺς τῷ ἁγίῳ τούτῳ θυσιαστηρίῳ ὡς τῷ χερουβικῷ σου παρισταμένους θρόνῳ, ἐφ' ᾧ ὁ μονογενὴς σου υἱὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν διὰ τῶν προκειμένων φρικτῶν ἐπαναπαύεται μυστηρίων καὶ πάσης ἡμᾶς καὶ τὸν πιστὸν σου λαὸν ἐλευθερεύσας ἀκαθαρσίας ἀγίασον πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα

ἀγιασμῶ ἀναφαιρέτω· ἵνα ἐν καθαρῶ συνειδῶτι, ἀνεπαισχύντω προσώπῳ, πεφωτισμένη καρδίᾳ τῶν θείων τούτων μεταλαμβάνοντες ἀγιασμάτων καὶ ὑπ' αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῶ τῷ Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ ἡμῶν Θεῷ, τῷ εἰπόντι· Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει ἀγῶ ἐν αὐτῷ· ὅπως ἐνοικοῦντος ἐν ἐν ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου σου, Κύριε, γενώμεθα ναὸς τοῦ ἁγίου καὶ προσκυνητοῦ σου πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς μεθοδείας ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν πᾶσιν τοῖς ἁγίοις τοῖς ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστήσασιν.

Ἐκφῶ· Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα
Ὁ λαός· Πάτερ ἡμῶν
Ὁ ἱερεὺς ἐκφῶ· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία
Ὁ λαός· Ἀμήν.
Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσιν
Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου
Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν

Ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται· Ὁ Θεός, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἔφιδε εὐσπλάγχνῳ ὄμματι ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου καὶ φύλαξον αὐτὸν καὶ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν σου τούτων μυστηρίων. Σοὶ γὰρ τὰς ἑαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλὰς ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

Ἐκφῶ· Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλόγητος εἶ σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι νῦν

Ὁ λαός· Ἀμήν
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν
Ὁ ἱερεὺς· Τὰ προηγιασμένα ἅγια τοῖς ἁγίοις
Ὁ λαός· Εἷς ἅγιος, εἷς κύριος Ἰησοῦς Χριστός.

Εὐχὴ μετὰ τὴν μετάληψιν Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ σωτῆρι τῶν ὅλων Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου ἡμῖν ἀγαθοῖς καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἁγίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ δεόμεθά σου, δέσποτα φιλάνθρωπε· φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἀγιασμάτων σου εἰς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

Ἐκφῶ· Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ὁ λαός· Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εὐχὴ ὀπισθάμβωνος εἰς τὰ προηγιασμένα Δέσποτα, ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν καὶ αὐθαιρέτῳ βουλήσει ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν, πρὸς ἐγκράτειαν ἀναστάσεως· ὁ διὰ τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ θεοχάρακτα γράμματα Μωσῆ· παράσχου καὶ ἡμῖν, δέσποτα ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικηταί τε τῆς ἀμαρτίας ἀναφανῶμεν καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν. Ὅτι ἅγιον ὑπάρχει τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

2 Γ, Δ, Ε, Ζ, Η, Ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων (τῆς ἀγ. τεσσαρακοστῆς) Λειτουργία κατηχομένων

Γ Μετὰ τὸ ῥηθῆναι τὰ ἀναγνώσματα ἐν τῷ λυχνικῷ λέγεται τὸ Κατευθυνθήτω καὶ μετὰ τοῦτο λιτανεύει ὁ διάκονος· Εἴπωμεν πάντες· ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ...

Καὶ λέγει ὁ λαὸς τό· Κύριε ἐλέησον.

Ὁ δὲ ἱερεὺς λέγει· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων

Καὶ μετὰ τοῦτο γίνεται εὐχὴ κατηχομένων ἐπὶ τῶν προηγιασμένων οὕτως. Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς (σελ. 53).

Ἐκφώνως· Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγ. Πνεύματος...

Γ Γινώσκει (γίνωσκε:) δὲ ὅτι καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην καὶ τὰ διακονικὰ ἀπὸ τῆς τετράδος τῆς μεσοεβδομάδος τῶν νηστειῶν λέγει· Ὅσοι κατηχοῦμενοι προέλθετε· οἱ κατηχοῦμενοι προέλθετε· (μὴ τις τῶν κατηχομένων· ὅσοι πιστοὶ)

Εὐχὴ. Ἐπίφανον, δέσποτα, τὸ πρόσωπόν σου (σελ. 54). Ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα προέλθετε ... Ἔτι καὶ ἔτι οἱ κλίνοντες τὰ γόνατα ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λειτουργία πιστῶν Εὐχὴ πιστῶν ἀ' Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰνετός ... (σελ. 54) Εὐχὴ πιστῶν β' Δέσποτα ἅγιε, ὑπεράγαθε ... (σελ. 55)

Ἐκφώνως· Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου...

Ε Νῦν αἱ δυνάμεις Γ, Η Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ... Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων...

Ε. Εὐχὴ μετὰ τὸ Νῦν αἱ δυνάμεις, ἦν ποιεῖ ὁ ἱερεὺς. Ὁ ἐπισκεψάμενος ἡμᾶς ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, Δέσποτα Κύριε καὶ χαρισάμενος ἡμῖν παρρησίαν τοῖς ταπεινοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, παραστήναι τῷ ἀγίῳ σου θυσιαστηρίῳ καὶ προσφέρειν σοὶ τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀνάιμακτον λατρείαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἀχρεῖον δούλόν σου καὶ ἐξάλειψόν μου τὰ παραπτώματα διὰ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ καθάρισόν μου τὰ χεῖλη καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος καὶ ἰκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ ἀγίου σου πνεύματος εἰς τὴν λειτουργίαν ταύτην. Καὶ πρόσδεξάι με διὰ τὴν ἀγαθότητά σου προσεγγίζοντα τῷ ἀγίῳ σου θυσιαστηρίῳ. Εὐδόκησον δὴ, Κύριε, δεκτὰ γενέσθαι τὰ προσαγόμενά σοι δῶρα τοῦτα διὰ τῶν ἡμετέρων χειρῶν, συγκαταβαίνων ἡμῖν ταῖς ἀσθενείαις. Καὶ μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, μηδὲ βδελύξη τὴν ἐμὴν ἀναξιοσύνην, ἀλλ' ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ παρένεγκε τὰ ἀνομήματά μου, ἵνα ἀκατακρίτως προσελθὼν κατενώπιον τῆς δόξης σου, ἀξιωθῶ τῆς σκέπης τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ καὶ μὴ ὡς δούλος ἀμαρτίας ἀδόκιμος γένωμαι. Ναί, δέσποτα παντοδύναμε κύριε, εἰσάκουσον τῆς δεήσεώς μου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ πάντα ἐνεργῶν ἐν πᾶσι καὶ τὴν παρὰ σοῦ πάντες ἐπιζητοῦμεν βοήθειαν.

Γ Εὐχὴ μετὰ τὸ ἀποτεθῆναι τὰ ἅγια δῶρα· Ὁ τῶν ἀρρήτων (σελ. 55–56) Η Ἀντιλαβοῦ, σῶσον. Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν. Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, δέσποτα, μετὰ παρρησίας κλπ. (σελ. 56, στ. 60–67) Ὁ Θεός, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος (σελ. 57, στ. 68–72)

Ε Εὐχὴ Πρόσχες Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου

χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου σώματός σου καὶ τοῦ τιμίου αἵματος καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Ἡ Ὁ ἱερεὺς ὑψοῖ τὸν ἄρτον.

Ὁ διάκονος Ἡ λέγει· Πρόσχωμεν (σελ. 57, στ. 77-79)

Γ Καὶ μετὰ τὸ πάντας μεταλαβεῖν ἐπεύχεται ὁ ἱερεὺς Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ σωτήρι τῶν ὄλων Θεῷ (σελ. 57-58, στ. 81-86) Ε Εἶτα λέγει· Ὑψώθητι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ὁ Υἱός, ὁ Θεός. Ὁ λαός· Εὐχαριστοῦμέν σοι. Ἡ Ὁ διάκονος· Ὁρθοὶ οἱ μεταλαβόντες.

Ἐκφώνησις· Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Γ Ὁ λαός· Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ λαός· Κύριε ἐλέησον.

Εὐχὴ ὀπισθάμβωνος Ἡ ἦν λέγει ὁ ἱερεὺς. Δέσποτα (Κύριε) ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ

(σελ. 58) Γ, Ζ Εὐχὴ λεγομένη ἐν τῷ διακονικῷ Η, Ν, Ξ ἐν τῷ σκευοφυλακίῳ Γ, Ζ, Ι Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαθὸν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ταύτας ἡμέρας καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς βασιλείας σου νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

3 Λειτουργία τῶν κατηχουμένων Α' Προπαρασκευὴ-Σύνδεσις πρὸς τὸν ἑσπερινόν.

Ἐναρξίς. Μ, Σ

Εἰσελθόντος τοῦ ἱερέως ἐν τῷ ἀγίῳ θυσιαστηρίῳ καὶ τὴν ἱερὰν ἐνδυσάμενου στολὴν καὶ τὸν εὐλογητὸν εὐλογήσαντος Κ

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία Μ ψάλλεται συνήθως ὁ προοιμιακὸς ψαλμός· οὗτος δὲ ἰστάμενος ἔνδοθεν λέγει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ λυχνικοῦ Β'

Εὐχαὶ λυχνικοῦ. Κ Εὐχὴ α' Κύριε οἰκτίρμον καὶ ἐλεῆμον, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν τὴν προσευχὴν ἡμῶν καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν. Ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν· ὀδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Εὐφρανον τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον· διότι μέγας εἶ καὶ ποιῶν θαυμάσια. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος καὶ οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε· δυνατὸς ἐν ἐλέει καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχύϊ εἰς τὸ βοηθεῖν καὶ παρακαλεῖν καὶ σώζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου.

Ἐκφώνως· ὅτι πρέπει σοι πᾶσα ...

Εὐχὴ β' Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης· ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου. ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· ὀδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου. Ἀμήν.

Ἐκφώνως· Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία ...

Εὐχὴ γ' Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον καὶ προσκυνητὸν ὄνομά σου· καὶ μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου· ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν. Κύριε, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν καὶ φοβεῖσθαι σε ἕξ

ὄλης τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου. Ἐκφ. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν ...

Μ Εἶτα τοῦ ψαλμοῦ τελεσθέντος, ἄρχεται τοῦ θυμιᾶν.

Γ' Συναπτὴ. Ι Εἶτα ἡ συναπτὴ. Ὁ διάκονος· Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμήσαι καὶ ὑποτάξαι Ὑπὲρ τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης, πάσης πόλεως Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρ Ὑπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον. Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης. Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ

Ἐπειτα (;) στιχολογοῦνται τὰ προκείμενα.

Ἐν ἐκάστῳ δὲ ἀντιφώνῳ ποιεῖ ὁ ἱερεὺς μικρὰν συναπτὴν· Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου. Ὅτι σὸν τὸ κράτος. Τοῦ β' Ὅτι ἀγαθός. Τοῦ γ' Ὅτι ηὐλόγηται καὶ δεδόξασται.

Δ' Πρόθεσις.

Θυμιάσις.

Κ Καὶ ψαλλομένου συνήθως τοῦ καθίσματος τοῦ ψαλτηρίου, ὁ ἱερεὺς ἀπέρχεται ἐν τῇ ἁγίᾳ προθέσει καὶ ἐξενεγκῶν ἐκ τοῦ ἀρτοφυρίου τὸν ζωποιοὺν ἄρτον, προτίθησιν αὐτὸν ἐν τῷ ἁγίῳ δίσκῳ μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ εὐλαβείας, ποιῶν καὶ ἔνωσιν ἐν τῷ ἁγίῳ ποτηρίῳ. Οὐ μέντοι λέγων τι τῶν ἐν τῇ προθέσει συνήθων, οὔτε κἂν εὐχὴν προθέσεως. Προηγιασμένη γὰρ καὶ προτετελειωμένη καὶ προεισοδεγμένη θυσία ἐστί, κἂν καὶ ἐν τισὶ τῶν κοντακίων εὐχὴ προθέσεως εὔρηται. Ἀλλὰ μόνον περικαλύπτων ταῦτα ἀστερίσκῳ καὶ τοῖς θεοῖς καλύμμασι, θυμιᾶ συνήθως καὶ ἀπέρχεται. Ἐν δὲ τῷ ψάλλεσθαι τὸ Κύριε ἐκέκραξα, θυμιᾶ κατὰ τὸν τύπον. Ε

Μικρὰ εἴσοδος. Κ, Μ Εἶθ' ὑποστρέψας εἰσοδεύει μετὰ τοῦ θυμιατοῦ.

Εὐχὴ τῆς εἰσόδου.

Θ, Ι Ἐσπέρας καὶ πρωῖ καὶ μεσημβρίας αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ δεόμεθά σου, δέσποτα τῶν ἀπάντων, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους πονηρίας. ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρεύοντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὅτι πρὸς σέ, κύριε, κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν καὶ ἐπὶ σοὶ ἠλπίσαμεν. Μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἐκφώνως· Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ.

Λ, Μ. Εἶτα· Κύριε ἐκέκραξα.

Τὰ στιχηρά.

Λ Ὅ δὲ ἱερεὺς εἰσοδεύων λέγει· Κ, Λ, Μ Σοφία· ὀρθοί. Λ, Μ Φῶς ἰλαρὸν

Ι Μετὰ τὴν εἴσοδον τὸ Φῶς ἰλαρὸν.

Στ' Ἀναγνώσματα. Κ, Μ Καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ ἁγίῳ βήμασι, ἅπεισιν εἰς τὴν καθέδραν καὶ λέγει· Ι, Κ

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν. Ι, Κ

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι. Ι, Κ Ὁ διάκονος· Σοφία.

Κ Ὁ ἀναγνώστης· Τὸ προκείμενον καὶ τὴν προφητείαν. Ι Καὶ ἀνάγνωσις εἶτα εἰς Γένεσιν.

Μετὰ τὴν προφητείαν· Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη σοι.

Ὁ διάκονος· Σοφία. Μ καὶ ἀναγινώσκει τὸν Ν' ψαλμόν. Χ

Καὶ τῶν ἀναγνωσμάτων ἀναγνωσκομένων οἱ ἀδελφοὶ ἐφιζάνουσι.

Ζ' Σταυροειδῆς φωτισμὸς καὶ σφράγις τοῦ λαοῦ.

Ι Εἶτα λαβὼν ὁ ἱερεὺς μετὰ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ χειρὸς τὸν θυμιατὸν καὶ κηρὸν ἄπτοντα, ἐκφωνεῖ· Σοφία, ὀρθοί. Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσιν. Εἶτα ἡ παροιμία, μεθ' ἧν· Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη σοι.

Ὁ διάκονος· Σοφία. Καὶ εὐθὺς τὸ Κατευθυνθήτω.

Η' Ἐκτενής.

Θ. Καὶ μετὰ τὴν εἴσοδον καὶ τὰ ἀναγνώσματα καὶ τὸ Κατευθυνθήτω λέγει· Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας, Κ εἴπωμεν Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι. Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου Κ, Κύριε ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. Ι, Κ κλπ. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν, κράτους, νίκης Κ διαμονῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας αὐτῶν καὶ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι, κατευοῦσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον. Ι Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ φιλοχρίστων βασιλέων ἡμῶν τοῦ δεῖνος καὶ τῆς δεῖνα, υἰείας καὶ Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν τοῦ Δ δεῖνος υἰείας. Ὑπὲρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ τοῦ Δ δεῖνο καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Καὶ ὑπὲρ τῶν διακονούντων. Ἐκφ. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Ι Εὐχὴ τῆς ἐκτενοῦς ἱκεσίας. Θ Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν δούλων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

Ἐκφώνως· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρί ...

Θ' Εὐχαὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων καὶ τῶν φωτιζομένων Κ. Ὁ διάκονος. Θ, Ι, Κ, Λ κλπ. Εὐξασθαι οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ. Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν, ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ, κατηχήσῃ αὐτοῖς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης, ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγία αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ. Ι, Κ, Μ, α Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς ὁ Θεὸς τῇ σῆ χάριτι. Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Θ Ὁ ἱερεὺς εὐχεται· Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης ... (σελ. 53). Σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον καὶ διαφύλαξον. Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε. Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι. Ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε, οἱ κατηχούμενοι προέλθετε·

Ταῦτα τὰ διακονικὰ λέγονται ἀπὸ τῆς α' ἐβδομάδος ἕως τῆς μεσονηστήμου· ἀπὸ δὲ τῆς δ' τῆς μεσονηστήμου λέγονται ταῦτα τὰ ὑποτεταγμένα· Ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε, οἱ κατηχούμενοι προέλθετε· ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα προέλθετε. Εὐξασθαι οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα. Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον φῶτισμα εὐτρεπιζομένων ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν στηρίξῃ αὐτοὺς καὶ ἐνδυναμώσῃ· φωτίσῃ αὐτοὺς φωτισμῷ γνώσεως καὶ ἀληθείας· καταξιώσῃ αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας· ἀναγεννήσῃ αὐτοὺς δι' ὕδατος καὶ πνεύματος· χαρίσῃ αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς πίστεως· συγκαταριθμήσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγία αὐτοῦ καὶ ἐκλεκτῇ ποίμνῃ. Σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς ὁ Θεὸς τῇ σῆ χάριτι. Οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Αὕτη ἡ εὐχή λέγεται ἀπὸ τῆς δ' τῆς μεσονηστήμου· Ἐπίφανον, δέσποτα, τὸ πρόσωπόν σου κλπ.

(βλ. σελ. 54)· Ἐκφώνως· Ὅτι σὺ εἶ ὁ φωτισμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν· Ὁ λαός· Ἀμήν· Ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα προέλθετε, οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα προέλθετε· Ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε· μὴ τις τῶν κατηχουμένων· Ὅσοι πιστοὶ ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λειτουργία τῶν πιστῶν Γ'. Εὐχαὶ ὑπὲρ τῶν πιστῶν Θ Εὐχή πιστῶν α' μετὰ τὸ ἀπλῶσαι τὸ εἰλητόν. Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰνετὸς κλπ. (σελ. 54). Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον καὶ διαφύλαξον. Ἐκφώνως· Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ. Ἔτι καὶ ἔτι. Ὁ ἱερεὺς εὔχεται· Δέσποτα ἄγιε, ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν σε ... (σελ. 55). Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον καὶ διαφύλαξον. Κατὰ τὴν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ ...

ΙΑ' Μεγάλη εἴσοδος Θ Οἱ ψάλται Κ, Λ, Μ, Φ, μ, Τρ.

Ὁ λαός· Νῦν αἱ δυνάμεις Κ, Μ τῶν οὐρανῶν· Κ, Μ.

Εὐχή δὲ χερουβικοῦ οὐ λέγεται·

Ι Μετὰ τὸ εἰσοδεῦσαι τὸν ἱερέα ἀπὸ τῆς προθέσεως καὶ θῆναι τὰ ἅγια ἐν τῇ ἀγία τραπέζῃ λέγει· Θ, Κ, Μ, Π, Τρ. κλπ. Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Θ, Ι Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κ, Μ, Π Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν Θ, Ι, Κ, Π, Τρ. κλπ. Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν. Ι, Κ, Π ὁ προσδεξάμενος αὐτά. Κ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον. Θ, Π ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν· Ι, Κ, Μ, Π, Τρ. κλπ. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ...

Θ Εὐχή τῶν προηγιασμένων μετὰ τὸ ἀποτεθῆναι τὰ δῶρα ἐν τῇ τραπέζῃ καὶ πληρῶσαι τὸν λαὸν τὸν μυστικόν. Ὁ τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεάτων μυστηρίων (σελ. 55–56).

ΙΒ' Διακονικὰ–Κυριακὴ προσευχὴ–Μετάληψις. Θ, Ι, Κ, Μ, Π, Π, α κλπ. Ἀντιλαβοῦ σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα. Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς· Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς· Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώ ... Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν· τοῦ ἁγίου πνεύματος ... Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς κλπ. (σελ. 56–57, στ. 60–76)·

Ι Ὁ ἱερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται· Πρόσχες, Κύριε (σελ. 62, στ. 51–55):

Θ, Ι Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν·

Ὁ ἱερεὺς· Τὰ προηγιασμένα ἅγια τοῖς ἁγίοις· Ὁ λαός· Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος· Φ Γεύσασθε καὶ ἴδεται (ἴδετε) ὅτι Χριστὸς ὁ Κύριος.

Κ Ἰστέον ὅτι ὅταν μέλλῃ ὑψῶσαι, κεκαλυμμένων ὄντων τῶν ἁγίων, εἰσάγει τὰς χεῖρας αὐτοῦ· ἐκφῶ· Κ, μ Εἶτα τῆς μεταλήψεως τελειωθείσης καὶ τῶν ἁγίων λειψάνων ἀπὸ τῆς ἱεραῆς ἀρθέντων τραπέζης, ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται· Θ Εἶτα τῆς μεταλήψεως· Εὐχαριστοῦμέν σοι (σελ. 57–58)

ΙΓ' Ἐπίλογος καὶ Ἀπόλυσις.

Ι Ἐπειτα θυμιάσας καὶ εἰπὼν καθ' ἑαυτὸν ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν αἶρει τὰ ἅγια ἐκφωνῶν· Πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας·

Ὁ διάκονος· Ὁρθοὶ οἱ μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων καὶ ἐπουρανίων τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ Ἀντιλαβοῦ, σῶσον ἐλέησον καὶ διαφύλαξον Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους·

Κ Ἐκφώνως· Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἅγιασμός ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ·

Κ, Φ Ὁ διάκονος· Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν·

Εὐχὴ ὀπισθάμβωνος· Δέσποτα ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ (σελ. 58) Ἡ Εὐχὴ εἰς τὸ συστεῖλαι τὰ ἅγια· Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς ... (σελ. 63, στ. 71–74)·